Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 30 Montgomery St Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237, (201) 434-0807; з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюз (201) 451-2200; з Ню Йорку (212) 227-5250

РІК LXXXIX. Ч. 239. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 17-го ГРУДНЯ 1982 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, DECEMBER 17, 1982 No. 239. VOL. LXXXIX.

Відбувся шаховий турнір в честь Патріярха Йосифа

Філядельфія, Па. — Підчас довгого вікенду з нагоди Дня Подяки відбувся тут на Філії УКУ шаховий турнір, в якому взяли участь найкращі українські шахісти у вільному світі. Хоч не всі запрошені могли прибути на турнір, що його організували УСО „Тризуб" і Філія УКУ у Філядельфії, то все ж таки турнір був репрезентативний. Серед учасників були такі майстри, як: проф. Степан Попель, д-р Орест Попович, Степан Стойко і інж. Лев Блонарович та експерти: о. Мар'ян Процик і Сидір Новаківський.

Турнір відкрив керівник Філії УКУ проф. Леонід Рудницький коротким словом та відчитанням привіту-благословення від Патріярха Йосифа. У своєму слові проф. Рудницький між іншим ствердив, що „наш турнір сьогоді важливий тим, що він український, що у ньому беруть участь українські майстри і що він відбувається в українській інституції".

Після п'яти важких, цікавих та інтенсивно граних рунд, перше місце здобув Степан Стойко з 3½ точками; друге місце взяв сеньйор українських шахістів проф. Степан Попель з 3 точками. Третє і четверте місця поділили д-р Попович і інж. Блонарович, п'яте здобув о. Процик, а шосте Новаківський.

Турнір відвідали численні глядачі, які мали не тільки нагоду запізнатися із змаганнями, але й переглянути шахову літературу, виставка якої з нагоди турніру відбувалася на Філії УКУ.

Спонзорами турніру були приватні особи та організації, які зложили суму 1,000 дол. на три нагороди.

В неділю, 28-го листопада, після Служби Божої відбулося закриття турніру та спільне снідання для шахістів і гостей. Закриваючи перший український шаховий турнір за запрошенням поза межами України, Роман Савчак висловив надію що подібні турніри будуть влаштовуватися кожного року. Він подякував усім тим, що причинилися до успішного переведення цих змагань.

Слід відмітити, що УНСоюз вислав пожертву в сумі 200 дол на руки інж. Л. Блонаровича, секретаря 34-го Відділу УНС та голови Підготовчого комітету.

На кінці учасники та організатори турніру підписали лист-подяку Блаженнішому Патріярхові Йосифові.

Відбувся концерт сучасного мистецтва

Ню Йорк, Н.Й. — В неділю, 12-го грудня ц.р., в пополудневих годинах відбувся в Українському Інституті Америки концерт сучасної музики і слова, що його спільно зорганізували сценічно-мистецька група УНСоюзу та Український Інститут Америки. Не зважаючи на погану погоду, концерт стягнув групу ентузіястів та навіть гостей з подальших околиць, як з північної частини стейту Ню Йорк, Мейну і Массачусетс, як також зі стейту Ню Джерзі.

Програма переведена молодими артистами відходила далеко від прийнятої загально клясичної програми. Відданість і ентузіязм виконавців захопили слухачів і полонили їх всеціло.

Лідія Гаврилюк виконала добре підібрані пісні Володимира Івасюка та декілька інших сьогочасних українських пісень при акомпаньменті фортепіяну, бубна та бандури братів Юрія і Олеся Фурди.

Олесь Кузишин, відомий молодий музика і композитор, відспівав акомпанюючи собі на фортепіяні ряд нових пісень з України, також своїх власних.

Володимир Курило відчитав із чуттям твори Миколи Руденка, Василя Стуса і Зіновія Красівського, а Аня Дидик прегарно виконала монтаж віршів Ірени Сеник, Ірени Стасів-Калинець і Стефанії Шабатури.

Цей наскрізь успішний концерт, яким провадила Марта Кордуба, директор Відділу братської діяльности УНС, є першим у серії, що їх плянує перевести сценічно-мистецька група Українського Народного Союзу і Українського Інституту Америки. Ближчі інформації про пляновані імпрези можна отримати у М. Кордуби, тел.: (201) 451-2200 або (212) 227-5250.

Молоденька українка виступає в різдвяному балеті

Ню Йорк, Н.Й. — Кожного року у різдвяному періоді іде в Ню Йорку постановка клясичного балету до музики П. Чайковського „Лускунчик" („Наткрекер Суїт"), на яку квитки заздалегідь випродані. Зокрема діти і молодь завжди творять найбільш захоплену виставою публіку.

У балеті, постановку якого випрацював відомий балетмайстер Жорж Баляншін виступають в більшості молоді виконавці, учні американської балетної школи в Ню Йорку, яких вибирають з-поміж найкращих. Нюйоркський балет підготовляє завжди дві групи молодих виконавців на зміну, відповідно до того, як вони себе покажуть на сцені.

Цього року поміж вісьмома щасливцями вибраними до виступів з учнів балетної школи була молоденька українська танцюристка Ніна Бачинська.

Її вибір до такого славного балету — це доказ особливого таланту, тим більше що Ніна щойно розпочала свою науку у нюйоркській балетній школі. Око головного балетмайстра впало на Ніну після того, як вона виступала у телевізійній програмі п.н. „Лав Сідней"

В п'ятницю, 10-го грудня ц.р., відбувся дебют Ніни у балеті і рецензентка щоденника „Ню Йорк Таймс" Анна Кіссельгоф, у своїй рецензії з 13-го грудня ц.р., має найкращі слова похвали для цілого складу балету,

Ніна Бачинська з партнером Метю Вебером

а для Ніни зокрема. Вона дослівно пише: „Ніна Бачинська у ролі Марії є щось зовсім спеціяльного. Вона грає свою ролю з подивугідною природністю і красою".

Н. Бачинська — це дочка Оленки і Володимира Бачинських з Вудстаку Н.Й. Вона є ученицею Музичної школи Мангеттену, ученицею Школи балету Роми Приймм-Богачевської і новачкою Пластової Станиці в Ню Йорку. Батько її — відомий український мистець, що саме тепер розмальовує церкву св. Юра в Ню Йорку.

ОСКАРЖУЮТЬ ЗА НЕПРАВНІ ПЕРЕДРУКИ КНИЖОК

Ню Йорк, Н.Й. — Дев'ять великих американських видавництв заскаржили Нюйоркський університет та десять його викладачів за те, що без дозволу видавництв передруковували частини книжок з їхніх видань та вживали їх як тексти в поодиноких курсах навчання.

Судова скарга, що її зложило Товариство американських видавців, спирається на законі з 1976 року у справі права передруку. Вже в квітні 1980 року Товариство виграло процес із Гномон корпорацією, яка робила фотокопії уривків з книжок для вжитку студентів університетів.

Керол Фішер, що є тепер речником Товариства видавців стверджує, що Нюйоркський університет не є одиноким, який легковажить законом про передрук але треба боротися з такими випадками. Є докази, що в останніх п'ятьох роках трапляється щораз більше таких неправних передруків і цим гостро надуживається авторські та видавничі права.

У офіційно зложеній до суду в Ню Йорку скарзі, Товариство видавців подає докази на безправний передрук, та поширення матеріялів з різних книжок без отримання на це дозволу видавництва і автора.

Минулого місяця подібна скарга закінчилася полюбовно з тим, що видавництва дістали винагороду за безправний передрук частин статтей в наукових журналах. Видавництва внесли тепер скаргу не лише проти університету але і його професорів, обосновуючи тим, що науковці, які працюють в університетах звичайно вимагають величезної заплати коли йдеться про публікацію їхніх праць, але зовсім свобідно „крадуть" праці інших, не маючи на це дозволу.

Продовжуються заходи для виведення військ з Ливану

Вашінґтон. — Група дипломатів ЗСА, яких президент Роналд Реґен післав на Близький Схід для ведення переговорів про полагодження близькосхідніх проблем, повернулася знову на Близький Схід, як заявили американські та ливанські офіційні особи, з новими ідеями виводу чужинецьких військ з Ливану.

Речники Державного департаменту заявили у вівторок, 14-го грудня, що Филип Габіб, головний представник ЗСА в переговорах, та спеціяльний дорадник Морріс Дрейпер відвідають Ливан та Ізраїль наприкінці цього тижня, щоб приспішити намагання вивести ізраїльські, сирійські та палестинські війська з Ливану

Ливанський міністер закордонних справ Еліє Салєм після переговорів у Державному департаменті заявив: „ Я зовсім переконаний, що в найближчі кілька днів ми зробимо значний проґрес".

Ні речник Державного департаменту Алан Ромберґ, ні Салєм не пояснили, що треба розуміти під „новими ідеями, свіжими пропозиціями" полагодження Ливанської проблеми.

Салєм лише сказав, що Ливан хоче побачити плян дій, який передбачав би одночасний або послідовний вивід чужинецьких військ з Ливану у визначений час.

Уміжчасі в Ливані зростає неспокій у наслідок постійних зударів поміж релігійними сектами християн і мусулманів.

Жінка Луїса зголосилася на поліції в Чикаґо

Чикаґо, Ілл. — Тут, у понеділок, 14-го грудня, віддала себе добровільно в руки правосуддя Ліен Луїс, дружина головного запідозреного в справі Тайленолу, правопорушника і в інших відношеннях, Джеймса В. Луїса, якого заарештувало ФБІ попереднього дня в публічній бібліотеці в Ню Йорку.

Жінка Луїса перебувала також в Ню Йорку, ховаючись від поліції, як і її чоловік, але після арешту мужа вона зі своїм адвокатом поїхала до Чикаґо, де і була притримана на О'Гейр летовищі. Обоє Луїсів ще досі не були формально оскаржені в самих фатальних отруєннях капсулками Тайленолу, від чого в Чикаґо померло сім осіб, але обох їх пошукувано інтенсивно для допиту в цій справі, бо Луїси написали в свій час, відразу після семи згаданих смертей, листа до фірми Джансон і Джансон, шантажуючи вимогою виплатити їм один мільйон долярів, або „Тайленолова трагедія продовжуватиметься".

Вже після арешту обох виявилося, що Луїс написав також листа до президента Роналда Реґена з погрозою його вбити, як також заподіяти смерть високопоставленим особам. Тим часом Ліен Луїс притримано в ув'язненні за кавцією також 5 мільйонів долярів, як і її чоловіка, але під закидом лише „зловживання числом соціяльного забезпечення", — за якусь невелику ошуканчу справу, а не за причасність до отруєння Тайленолом.

ПОМЕР О. ВАСИЛЬ ЛАР

У середу вранці, 15-го грудня, в Домі Сестер Служебниць у Ленсдейлі, Па., помер на 90-му році життя о.Петро Лар, колишній парох греко-католицької церкви в Ансонії, Конн., колишній директор Жіночої Учительської Семінарії в Ужгороді, Закарпатська Україна.

Похорон св. п. о. В. Лара відбудеться в суботу, 18-го грудня о год.л 10-ій вранці із церкви свв. Петра і Павла в Ансонії.

Понад 1,500 осіб згинуло у землетрусі в Ємені

Манама, Баґрейн. — Щонайменше 1,500 осіб загинуло під час землетрусу в Ємені, який стався у понеділок, 13-го грудня, як підтвердили офіційні джерела.

Прем'єр-міністер Ємену Абдул Карім аль Іріяні сказав, що крім загиблих, 1,104 особи були відвезені до лікарень. Рятівні групи продовжують розшукувати жертви катастрофи, особливо у віддалених селах. Найбільше потерпілий район Дамар, 60 миль на південь від Сани, столиці Ємену, є відомою базою прокомуністичних партизанів.

Землетрус цілком зруйнував 11 сіл, а 142 села сильно пошкодив. Більшість домів у потерпілому районі побудовані з невипаленої, тільки висушеної на сонці цеґли і тому легко розвалилися під час 40-секундного потрясіння і трьох наступних поштовхів.

Згідно з офіційним єменським повідомленням, в одній школі, яка завалилася, були поховані під руїнами 250 дітей. Мешканці домів, які не завалилися, повибігали на вулиці, побоюючись наступних струсів.

Поліціянт не хоче перепросити жінку совєтського дипломата

Парамус, Н.Дж. — Начальник поліції цього міста Джозеф Делені став в останніх днях славним з приводу своєї стійкої постави у відношенні до членів совєтської дипломатичної служби.

Його детективи схопили біля крамниці з одягами Єлену Тарасову, дружину члена совєтської місії до Об'єднаних Націй, Ґеннадія Тарасова, на тому, як вона вкрала з крамниці дирячі панчішки, відомі в совєтському світі під назвою „колготки".

Після того, як її в кайданках перевезено до поліційної станиці появився її чоловік, доказав її дипломатичну недоторкальність, її звільнили, але він жадав, щоб поліція вибачилась. Коли так не сталося на поліційній станиці у начальника Делені зложив візиту третій секретар совєтської місії Нікіта Матковський і зажадав офіційних перепросин.

Делені, однак, категорично відмовився і тим здобув симпатію та розголос серед американської публіки. Він має також підтримку у тому Державного Департаменту, речники якого заявили, що немає ніякої причини вибачатись за затримання Тарасової на поліційній станиці на так короткий час, після того, як її схоплено на крадежі.

В Америці

У ПАЛАТІ РЕПРЕЗЕНТАНТІВ законодавці ухвалили збільшення своїх річних платень на 15 відсотків, тобто замість дотеперішніх 60,622 дол., вони діставатимуть 69,800 дол.; так само було ухвалено підвищити заробітні платні всім федеральним суддям і урядовцям в екзекутивній частині Уряду. Голосування відбулося відношенням 303 до 109 голосів. Раніше Сенат, відношенням голосів 54 до 38, відкинув обмеження на додаткові приходи його членів, а тепер сенатська Комісія асиґнування фондів відкинула ухвалену конґресменами підвишку що збільшила б платні законодавцям. Одноразово з цим рішенням ця ж Комісія не погодилася з ухваленим Палатою Репрезентантів пляном про затруднення — додатковим законодавством, що дало б неґайну суму на 5,4 мільйона долярів федеральним аґенціям, щоб вони не лишилися без копійки грошей вже опівночі з п'ятниці на суботу, з 17-го грудня на 18-те.

НОВООБРАНИЙ ГУБЕРНАТОР стейту Ню Йорк Маріо Квомо повідомив, що його інавґурація в дні 1-го січня буде скромна, хоча запрошених буде багато. Вона відбудеться у конвенційній залі в Олбані, в якій можна помістити 3,000 осіб. Квомо плянує запросити також своїх політичних противників. Вперше від тридцяти років не буде інавґураційного балю, а лише скромне приняття вином, сирами і ковбасками.

ДЕПАРТАМЕНТ ОБОРОНИ зажадав несподівано, щоб журналісти, які будуть присутні на звітуванні про совєтський стан збросння, підписали зобов'язання, що вони ніколи не виявлять на письмі того, що почують. Коли журналісти не дуже були на це згідні представники департаменту приняли їхнє слово чести.

В ОСТАННІХ ДНЯХ президент Роналд Реґен вже двічі скликав несподівано пресову конференцію у Білому Домі. Це у зв'язку з проблемами з його проєктом розміщення ракет типу MX. Але його несподівані конференції викликали проблему для головних телевізійних станцій, які не знали чи переривати свої звичайні програми, чи ні. У висліді останню пресову конференцію передавала лише станція Ей-Бі-Сі.

ПІДВИЩЕННЯ НА 20 ВІДСОТКІВ цін на квитки публічного транспорту в Ню Джерзі наразі відложили схваленням ради директорів усіх транспортових середників. Підвищення мали увійти у життя в середу 14-го грудня ц.р.

СТЕЙТ КОННЕКТИКАТ РІШИВ змінити величину „токенів", які до тепер можна було вживати, щоб увійти до підземки в Ню Йорку. Ця подібність „токенів" на заплачення рогачок в Коннектикаті і „токенів" на підземку коштувала вже місто Ню Йорк 30,000 долярів втрати.

В АМЕРИЦІ ЗРОСТАЄ сильно число бездомних, яких обраховують від пів до двох мільйонів. Причиною того є безробіття, шукання за працею в інших містах, зменшення допомоги для безробітних тощо. Цей ріст членів бездомних спонукує Уряд поважно над тим застановитися і тому в найближчому часі відбудеться перша від часів депресії відкрита сесія в Палаті Репрезентантів, призначена тому питанню. Проблема бездомних особливо трагічна для дітей. В самому Ню Йорку має бути 20,000 бездомних дітей, які розуміється не ходять до школи та не мають відповідної опіки.

ТОГО РОКУ БІРЖЕВІ фірми на славній Волл Стріт в Ню Йорку рішили після останнього періоду великої торгівлі, що будуть давати високі „бонуси" для своїх працівників з приводу Різдвяних Свят. Останніми роками таких окремих винагород не давали і тому тим разом це є приємною несподіванкою для всіх, що працюють у біржевих фірмах. „Бонуси" є різної висоти від 400 дол. до 25 відсотків річної платні та їх отримують всі працівники на процент. Члени нюйоркської біржі заробили в третьому кварталі 1982 року 497 мільйонів долярів — майже вдесятеро разів більше як минулого року в тому самому часі.

Еспанія залишиться союзником НАТО

Мадрид, Еспанія. — Прем'єр-міністер Еспанії Феліпе Гонзалес заявив державному секретареві ЗСА Джорджові Шулцові в середу, 15-го грудня, що його соціялістичний уряд залишться льояльним союзником, хоч і „заморозив" дальшу інтеґрацію в НАТО. Шулц зі свого боку сказав еспанському лідерові, що ЗСА вірять, що Еспанія залишиться в союзі, але одночасно розуміють причини, які викликали таке рішення Еспанії.

Ці повідомлення зробив американський офіційний речник, який коротко підсумував зміст переговорів між Шулцом та Ґонзалесом і його міністром закордонних справ Фернандо Мораном. Шулц розуміє чутливість Еспанії до того, що дехто називає американським тиском, а тому не зачіпав делікатних проблем участи Еспанії в НАТО чи американських військових баз в Еспанії, заявив американський офіційний речник. Ґонзалес із свого боку сказав обережно, що існує можливість деяких змін в попередніх угодах.

Шулц також висловився похвально про молоду еспанську демократію, хвалив соціялістичний уряд Еспанії, який перейняв владу на початку цього місяця, за спокійний перехід правління країною з рук центристського уряду в руки соціялістів.

Як повідомив високий американський офіційний представник, особисті відношення між Шулцом і Гонзалесом також були дуже добрі.

Бразилія отримає позичку на 4,5 більйона долярів

Бразилія, — Бразилія. — Уряд Бразилії та Міжнародний валютний фонд погодилися в середу, 15-го грудня, на позичку в сумі 4,5 більйона долярів, яку Бразилія дістане, щоб заплатити відсотки своєї великої заборгованости.

Згідно з умовами підписаної угоди, позичка може осягнути суму 6,7 більйона долярів за наступні три роки, згідно з повідомленням Карльоса Джеральдо Лянґоні, президента центрального банку Бразилії. Це може статися, якщо країни-члени Міжнародного валютного фонду збільшать свої вклади в цю позичкову установу на 50 відсотків, що є цілком можливим наступного року.

Збільшення вкладів додасть до скрабниці понад 40 більйонів долярів. Ця сума швидко вичерпається в наслідок позичкових угод з Бразилією і подібними угодами за останні шість тижнів з Арґентиноою та Мексикою, охоплюючи понад 6 більйонів долярів. Згідно з повідомленнями офіційних представників-кредиторів, після цих трьох великих позичок у МВФ залишиться приблизно 10 більйонів долярів на позички.

В інтерв'ю після підписання позичкової угоди Лянґоні заявив, що позичка створила „передумови для ґрунтовного оздоровлення" бразилійської економіки.

У світі

ПІСЛЯ ЦІЛОДЕННИХ американсько-французьких переговорів у Парижі була підписана угода, згідно з якою обидві країни заявляють, що досягнуто порозуміння щодо спеціяльного проєкту узгіднення стратеґії союзників в економічній політиці у відношенні до Москви. Згідо з тим порозумінням та при схваленні інших членів, НАТО вперше відіграватиме більшу ролю у визначенні економічних питань, які можуть відноситися до безпеки союзників.

ЯК ПОВІДОМИЛА ПОЛІЦІЯ Ґватемалі, у вівторок, 14-го грудня, замаскований озброєний мужчина викрав дочку президента Гондурасу Роберто Суазо Кордова, 32-літню Ксіомару Суазо Естраду. Потім гватемальське телебачення повідомило, що викрадачі зажадали опублікування в мексиканській та іншій центральноамериканській пресі політичного маніфесту. Телевізійна станція не подала ні імені терориста, ні організації, яка відповідальна за це викрадення.

ЗАХІДНІ КОРЕСПОНДЕНТИ повідомили в середу, 15-го грудня, що Еспанія в ночі з 14-го на 15-те грудня зняла бльокаду британської кольонії Ґібральтару, відкривши залізні ворота і пропустивши зворушених до сліз людей, які ринули, щоб з'єднатися з родинами.

УРЯД ЙОРДАНІЇ ТА Палестинська Визвольна Організація повідомили, що вони прийшли до згоди щодо утворення „особливих і окремих відносин" між Йорданією та майбутньою палестинською країною.

МІНІСТЕР ЗАКОРДОННИХ справ Ізраїля Їцак Шамір, який перебував на офіційних відвідинах в Арґентині, заявив президентові та міністрові закордонних справ Арґентини у вівторок, 14-го грудня, про затурбованість Ізраїля долею понад 1,000 жидів, які пропали від часу урядової війни проти лівих терористів від 1975 до 1979 року.

ВОГОНЬ НА ТРАНСФОРМАТОРНІЙ станції в канадській провінції Квебек позбавив на кілька годин у вівторок, 14-го грудня, мешканців провінції світла і огрівання в морозний час, зупиняючи монтреальське метро і виключаючи припинення праці в багатьох підприємствах і установах.

У наступному числі Українського Тижневика:

In The Weekly, December 19:

- Christmas greetings of U.S. Ukrainian Catholic hierarchs.
- Senate hearing on confirmation of Dr. Lev E. Dobriansky as new U.S. ambassador to the Bahamas.
- Dissident profile: Mykola Rudenko.
- Dr. Roman Solchanyk on Soviet nationalities policy.
- Ukrainian Christmas traditions by Orysia Paszczak Tracz.
- Special Christmas Panorama.

READ THE UKRAINIAN WEEKLY

ЧИТАЙТЕ УКРАЇНСЬКИЙ ТИЖНЕВИК

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00. UNA members 65¢ a month. Change of address — $1.00. Make chek or money orders payable to "Svoboda".

Postmaster: Send address changes to:

"Svoboda" • P.O. Box 346 • Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00. Для членів УНСоюзу 65¢ місячно. За кожну зміну адреси — $1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Як покінчити самогубством

У тому році одною із найбільше почитаних книжок на терені Франції є підручник на 276 сторінок п.н. „Самогубство: вказівки як його виконати". В перших місяцях видавці продали 40,000 примірників і тепер випустили вже п'яте видання. Книжка видана Ален Моро, авторами її є Кльод Ґійльйон і Ів лє Боніє. Дає вона точні інформації про усі „техніки" самогубства із списком отруй і пілюль та скільки їх потрібно для смертельної дози.

Книжка викликала на терені цілої Франції гарячі дискусії та протести не лише приватних громадян але також організацій та урядових чинників. Міністер здоров'я Франції Джек Раліте вважає цю книжку за „обурюючу і огидну", але не міг досі знайти ніякої оправданої причини, щоб її офіційно заборонити.

Уміжчасі вже зареєстровано три випадки самогубства молодих людей у Франції, біля яких знайдено книжку з вказівками як його виконати. Один із батьків самогубника почав особисту боротьбу з книжкою, щоб може в цей спосіб запобігти дальшим випадкам, подібним як у його родині.

Все це, однак, не зменшило популярности книжки, а її видавець за великі гроші продав право перекласти її на англійську, німецьку та еспанську мови. Він спокійно заявив, що у нього немає викидів совісти з приводу поширення такого підручника. Він уважає, що треба людям подати способи, як покінчити зі собою у гуманний спосіб.

Коли в останніх роках щораз більше говориться про право вмерти у гідний спосіб, підручник про самогубства іде куди дальше.

Насувається питання чи треба нашій, так часто хворій психічно спільноті, давати в руки ще одну зброю, з якою вона не вміє собі дати ради?

ПЕРША ЛЮДИНА ЗІ ШТУЧНИМ серцем, 61-річний д-р Барні Б. Кларк, перейшов ще одну, вже третю, операцію протягом тринадцяти днів, після того, як він дістав „механічне серце". У вівторок, 14-го грудня, лікарі у медичному центрі в університеті Юта мусіли змінити попсовану половину його механічного серця в операції, що тривала три години. Пацієнт був уже і перед останньою операцією в дуже критичному стані, а тепер його стан окреслюється як „дуже-дуже критичний", хоча медична наука багато вчиться про людське серце кожну годину і кожний день, що цей пацієнт з механічним серцем живе. Після операції д-р Кларк прийшов до свідомости.

НЕ ЗВАЖАЮЧИ НА ПОГРОЗУ з боку Президента, що він застосує своє право вета, якщо Палата Репрезентантів ухвалить 5 більйонів долярів на різні проєкти т.зв. публічних робіт, демократичні конгресмени все таки вирішили йти проти погрози Президента і ухвалили законопроєкт малою більшістю голосів, що передбачає такі витрати з державної скарбниці, з огляду на те, що це допоможе „боротися з глибокою депресією". Голосувало проти бажання Президента 204 законодавців, а за — 200.

Михайло Кучер

СОЦІЯЛІСТИЧНА ҐІЛЬЙОТИНА НАД СВІТОМ

У Польщі від довшого часу наростали елементи кризи. Дезорганізація пляноної економіки поглиблювалася. Суспільство огорнула апатія, або можливість небезпечного спонтанного вибуху. Ніхто вже не вірить в поліпшення становища зміни на вищих щаблях уряду, або демагогію. Потрібні фундаментальні зміни — реформа політичного та економічного устроїв. Необхідно оздоровити мораль народу. З огляду на геополітичне становище Польщі — всі зміни нелегкі. Зрештою нема ясного пляну бажаних змін. Польщі загрожує справжня політична і культурна деґрадація. Небезпека побільшується ще й тим, що зі сцени сходить суспільна група — інтеліґенція, яка була носієм політичної активности довгі роки. Одначе, покищо польська інтеліґенція свою історичну ролю виконує.

Конструктивні зміни мають відповідати народним інтересам, а це щось більше як тільки політика. Руїну польської економіки викликали доктринальні причини. Висновок може бути і є тільки один. Доктрина фальшива. Економіку Польщі збудовано на фальшивій економічній теорії. Теорія поставила собі неможливі до виконання завдання. Вона послуговувалася нераціональними методами.

Польські інтелектуали думають, що таку систему направити не можна. Хиба лежить у конструктивних підставах. Не можна постійно жити у почутті розпачі та безнадії. Тому люди витворили у собі внутрішню реакцію самооборони. Часто люди йдуть на внутрішню еміґрацію, або займаються неофіційною економікою, бо жити якось треба.

До певної міри поляка боронить перед прірвою розпачі европейська культура, або те, що від неї досі залишилося, християнська мораль та історія народу. Поки людина мислить — вона все таки вільна.

У Польщі створилася ситуація небезпечна і алярмуюча. Такий стан поступово погіршується. Суспільство свідоме розміру кризи. Воно знає, що радикальна зміна функціонування суспільно-політичного устрою абсолютно необхідна і — одночасно неможлива. Таке переконання викликає втечу в приватне життя та глухий бунт і ненависть до режиму.

Тому дуже небезпечним для суспільства є стан апатії і втрата віри. Помічається заник енерґії суспільства. Докучлива апологетика режиму викликає неґацію всього. Неможливість дискусії і критики акумулює елементи вибуху.

Стабілізація режиму при допомозі військової сили, рутина, відсутність конкуренції, страх перед новим — це причини, які заставляють режим вірити, що апатія суспільства може перемогти бажання змін.

Одначе польське суспільство дало режимові час на зміни. Довір'я — було дане суспільством на кредит. Нових „кредитів" суспільство режимові не дасть. Слово тепер за режимом. Якщо можна становище хоч трохи направити — треба заробити довір'я суспільства одвертою інформацією, разом з рахунками бюджетовими і господарськими та вартим віри описом стану держави. Треба сказати правду, хто Польщею керує, хто вирішує, чому і хто за існуюче відповідає.

На початку 1970-их років був економічний розвиток, великі закордонні кредити. І все одно настала господарська криза, яка небезпечно вдарила головні ділянки суспільного, політичного та економічного життя. Суспільство рішає питання, чи всі помилки — це дії конкретних людей, їх помилкових рішень у ділянці економічного життя, чи наслідок погіршення міжнародної коньюктури? Чи вина за кризу лежить у суспільно-економічній системі? Де причина, а де наслідок? Люди втратили віру, запанувала апатія, психічна енерґія суспільства вичерпана, вивітріла.

Помилково було б вважати, що криза 1982 року вда-

(Продовження на ст. 3)

XII Загальні збори ЗУАДК-у, що відбулися 6-го листопада у Філядельфії, виявили велике зацікавлення українського громадянства діяльністю цієї харитативно-допомогової установи. На те вказує швидкий зріст числа організацій, що стають членами ЗУАДК-у і масова участь делеґатів на зборах.

Кількість потребуючих українців, розсіяних по різних країнах зростає, а впарі з тим зростають теж обов'язки ЗУАДК і вимога збільшеної жертвенности заможнішої частини нашої спільноти, зокрема в ЗСА.

Характеристичною прикметою останніх Загальних зборів було те, що вони проходили в атмосфері діловости, у почутті відповідальности за долю наших земляків у розсіянні, згідно з гаслом ЗУАДК „Брат Братові!". Тим недивно, що майже всі важливіші рішення, по короткій та речевій дискусії, проходили одноголосно.

Ці Збори є знаменним прикладом для наших товариств і установ, як наладнати конструктивну співпрацю людей різних напрямків для добра української громади. За те належиться щире признання керівним органам ЗУАДК-у — Раді Директорів й Екзекутиві, які, користуючися великим громадським досвідом і вродженою інтеліґенцією зуміли найти спільну мову в складних питаннях. У цьому, чи не найбільша заслуга президента ЗУАДК д-р Олександра Білика. Великий такт і зрозуміння виявили теж усі делеґати.

Допомога в минулому

Дуже цінними були звіти членів Екзекутиви, що гармонійно доповнювали себе. Вони змалювали чіткий образ діяльности ЗУАДК у минулому й вичерпно з'ясували його завдання на майбутнє.

Олександер Татомир

СПІШІМ З ДОПОМОГОЮ

I.

За час свого 38-ми річного існування ЗУАДК був у постійній симбіозі з українською спільнотою, з настановою всебічної допомоги рідному краєві та всім потребуючим українцям у світі. Світлою сторінкою ЗУАДК-у у минулому було, у висліді Другої світової війни з масовимісходом, переселення на американський континент понад 70 тисяч українців. А згодом після землетрусу в Юґославії пересилка тамошнім землякам тисячі пачок з одінням, поживою та ліками, вартости понад півмільйона долярів й побудовання школи ім. Т. Шевченка в селі Дев'ятині коштом 25 тисяч долярів. Душею цих акцій був св.п. д-р Володимир Ґалан, тодішній президент ЗУАДК-у.

В останніх роках спрямовано більшу допомогу до країн, де наші переселенці живуть у важких матеріяльних і культурних умовинах, а саме до Бразилії, Параґваю, Арґентини й Польщі. Найбільше потребуючим у Бразилії вислано 322 пачки вартости понад 80 тисяч долярів з поштовою оплатою. На окреме прохання вислано теж на три тижні до Бразилії учительку українських танків Галину Козак-Левицьку, яка пробила там вельми корисну працю серед нашої молоді.

У зв'язку з відомими подіями в Польщі, у вільному світі опинилося 176 втікачів які висловили бажання переселитися до Канади, Австралії, або ЗСА. Їм поспішили з негайною допомогою европейські станиці ЗУАДК-у, зокрема в Австрії, де зібралося найбільше число 130 втікачів. 28 із них прибуло вже до ЗСА. В Австрії ще залишилося 50 осіб, а в Німеччині — 25.

Це тільки кілька замітних прикладів великої та відповідальної праці ЗУАДК-у, яку він безперебійно веде вже 38 років з невеликим штабом ідейних робітників і з дуже скромними матеріяльними засобами.

Про поширення та зріст впливів ЗУАДК-у, свідчить те, що на початку минулої каденції членами харитативно-допомогової установи було тільки 44 організації, а в часі зборів це число зросло втроє до 134 організацій та 11 індивідуальних членів-добродіїв, що пожертвували більшу суму грошей на цілі ЗУАДК-у.

Організаційна структура

Фінансовою базою ЗУАДК-у є членські внески організацій, які на Загальних зборах піднесено з 10 на 20 долярів річно, а дальше коляда, писанка, принагідні пожертви, записи тощо, що з них покривається видатки зв'язані з допомогою потребуючим українцям, з адміністрацією Централі ЗУАДК-у, його европейського представництва і станиць.

Централя ЗУАДК міститься у власному домі у Філядельфії, а його головне Представництво в Німеччині у Мюнхені. По смерти директора М. Рудька, екзекутивним директором став мґр Антін Мельник, що водночас є головою ЦЕПУЕН. Це представництво офіційно визнав німецький уряд та воно має добрі зв'язки з амбасадорами й консулами кількох держав і з різними еміґраційними аґенціями. Воно зорганізувало цілу мережу станиць, як ось в Австрії, Італії, Греції, Еспанії, Англії, Голляндії, Данії та Швеції. Найбільше діяльною є станиця у Відні під проводом д-р Сергія Накловича та при співпраці Христини Старух, що тимчасово працює в Чехо-Словацькій Американській Аґенції. Віденська станиця була дуже допоміжною в переселенні наших втікачів з Польщі, СССР і других країн до ЗСА, Канади й Австралії.

ЗУАДК співпрацює з високим комісаром для втікачів при ОН, з аґенцією КАРЕ та наступними організаціями: з Католицькою конференцією „Харітас", Американським фондом для чехословацьких втікачів, Єпископським фондом для світової допомоги при Центрі Єпископальної Церкви, з Південно-баптистським центром для переселення втікачів, Фундацією Толстого, Світовою Радою допомогових служб при СКВУ і Суспільною Службою Українців Канади.

ЗУАДК є співвласником дуже корисної референтури т.зв. Українська Суспільна Служба, що залишається під юрисдикцією Української Щадниці у Філядельфії. Завдяки цій референтурі сотки наших людей, які в часі Другої світової війни примусово працювали в Німеччині, тепер отримують грошове відшкодування від німецького уряду.

Керівними органами ЗУАДК-у є Рада Директорів та Екзекутива. Раду Директорів, складену з 33-ох членів, вибрали делеґати на Загальних зборах, а Екзекутиву, давніше складену з 15-ти осіб, а від останніх Зборів з 19-ти, вибрала Рада Директорів, із-поміж себе, на першому засіданні. Обов'язок президента сповняє тепер д-р Білик, віцепрезидентами є предсідники Братських Союзів і деяких товариств. До Екзекутиви належить ще Екзекутивний директор, касир, два україномовні та один англомовний секретарі. Референтів вибирається з віцепрезидентів.

(Продовження буде)

Експериментальна виставка Богдана Титли

Богдан Титла і Ярослав Вижницький уладили кругло 16 років тому — ще в давній Ґалерії Об'єднання Мистців-Українців Америки свою спільну, для кожного з них першу індивідуальну виставку. Автор цих рядків привітав їх на сторінках „Свободи" як талановитих дебютантів у світі вільного українського образотворчого мистецтва. Тоді кожний з них був щойно „свіжим" випускником своєї мистецької школи і був „сирим" з познаками учнівства. Ні один з них не змарнував минулих 16 років. Кожний з них є тепер зрілим мистцем із власним обличчям і поважним мистецьким дорібком за собою, з добрим іменем в історії українського сучасного образотворчого мистецтва в діяспорі. Хоч кожний із них — цілком інший, ні в чому один на одного у мистецькому розумінні не подібний, одно лучить їх: вони обидва „гантерці" і щорічно літом збагачують „Мистецький Гантер" показами своїх творів. Патріяршою гантерських мистців є Людмила Морозова, яка своєю особою і своєю прегарною творчістю нав'язує до традиції ще школи Федора Кричевського.

Богдан Титла виявив у телефонічній розмові напередодні своєї виставки (5-12 грудня в ОМУА у Ню Йорку), що цим разом він буде „інший", бо покаже свої експериментальні твори. Мав повну рацію. Виступив уперше з 54 олійними міньятюрами і 12 акварелями — разом 66 експонатів. 53 олійні міньятюри — дуже різні, вони не рівні, не становлять якось одної цілости чи то за тематикою чи напрямком. Це можна пояснити логічно двома причинами: 1) як признав сам мистець — деякі з них походять ще з-перед п'яти років, деякі нові — мистець не стояв на місці, 2) у тих новіших олійних експонатах видно власне нахил до експериментації, до шукання, вони теж різні своїм настроєм і настроєм мистця, коли він працював над образом. Наприклад: „Осінній мотив" — віє спокоєм, навіть радістю природи, „Осінній настрій" — прегарно викінчений у деталях, те саме стосується „Берега Езопу", — але „Гірський мотив" наче ще незакінчений, тільки розпочатий. Деякі ті олійні міньятюри схиляються до реалізму, наприклад, архітектурний „Костел", хоч дещо стилізований, інші цілком експресіоністичні: „Липень", „Синє озеро", „Сірий день", „Кольоровий мотив". Образок „У лісі" — прегарний композицією і гармонією кольорів". Знову ж „Синя гора" і „Гірська ріка", де мистець намагається заповнити маленький простір, величиною листівки, багатьма кольорами, — ті експонати „пахнуть Михайлом Морозом". Назагал — треба подивляти Богдана Титлу, що він узагалі почав, як каже, експериментувати оліями і то у міньятюрах. Куди легше мистцеві розплянувати проблему краєвиду на полотні величиною 16x20 чи й більший, як на таких маленьких клаптиках полотна чи картону. Треба теж подивляти його роботящість і терпеливість і ці дві прикмети ворожать дальший поступ мистця у майбутньому.

Поруч із 54-ма олійними міньятюрами виставлено теж, як згадано, 12 акварель трохи більшого, але теж невеличкого формату. Дозволю собі висловити (може неслушний) погляд, що з усіх трьох родів мистецтва, в яких працює Богдан Титла — графіка, олії і акварелі - він найсильніший, найкращий, найоригінальніший в акварелях. Пригадую, що два чи три роки тому на збірній виставці в „ґражді" у Гантері був один образ Богдана Титли — акварелля, пейзаж. Мабуть найкращий у цілій тій виставці. І тепер між отими 12-ма показаними акварелями нема ні одного, якого мистець потребував би соромитись. Коли виставка олій „нерівна" — то виставка акварель — вирівняна до перфекції. Усі вони глибоко настроєві, більшість імпресіоністичні або на межі реалізму й імпресіонізму, більшість — наче замрячені, першорядне тінювання, непомітний перехід кольорів, чого саме й вимагає водна фарба. Такий „Вермонтський мотив" міг би бути прикрасою найкращої ґалерії. Під своїми графіками і оліями Б. Титла мусить підписатися під акварелями не потребує.

Виставка багата, притягла теж таку численну публіку, як її рідко стрічати в Ґалерії ОМУА — на відкритті було понад сто осіб. Можна поґратулювати мистцеві і висловити вдоволення, що його труд і талант не пішли намарне — більшість експонатів швидко розхоплено. Автор цих рядків зачув розмову:

„Чому Богдан не виступив разом із своєю дружиною Галиною?" Думаю, що зробив правильно. Галина Титла, колишня учениця Петра Холодного мол., після смерти Михайла Осінчука, найкращого нашого іконознавця, схопила сенс візантики — її образ „Божа Мати з Дитятком" у каталозі Світової виставки в Торонто (темпера) — прегарний. Але включити візантику в оті експериментальні образи олією Богдана Титли і його настроєві акварелі — було б яскравим дисонансом. Цих двоє відвідувачів на відкритті виставки Богдана Титли повинні почекати до індивідуальної виставки Галини Титли — хай би це сталося якнайскорше...

Ця індивідуальна виставка Богдана Титли в Ню Йорку повинна бути йому доброю заохотою, повинна підбадьорити його. Хай мені вибачить доброзичливу, може й несправедливу пораду — хай собі експериментує олією, хай оформляє журнали й книжки графікою, але хай працює над оліями, бо вони чарують своєю красою.

Іван Кедрин

Докія Гуменна

СКІЛЬКИ ЗАГЛЯДИТЬ ОКО

(Онтарійські краєвиди)

IV.

Ми були присутні на вечірні в каплиці, — довго зоставалися під враженням київських релігійних напівів глибокої давности.

А поза релігійними відправами сестри Дарія й Вероніка цілком сьогоднішні життєрадісні, зацікавлені мистецтвом, літературою, історією. Життя їх повне, вони не цураються життейського клопоту. Вже дім відремонтували та пристосували до своїх потреб. Ось на своєму горбку почали управляти город (не дуже вміючи). Виорали, вибрали з ґрунту камінці, поробили грядки, посадили-посіяли проривають, полють траву косять... Все це з великою охотою. Словом, у поті чола добувають хліб насущний. І задоволені.

5

А оце ми вже їдемо в іншу околицю цієї ж онтарійської землі. Їде нас валка в чотири авта, перед веде Антін, бо він знає дорогу. За нами їдуть сестри Дарія й Вероніка, Василь Шологон із своїми ночувальниками, іще Андрій-приятель із дружиною Лесею.

Краєвид онтарійський весь час міняється. Дорога то падає глибоко вниз, то підноситься високо вгору. На висоті відкривається далека панорама — чи то онтарійська Швайцарія, чи то Карпати. Хатки-хатки, переділені клаптиком землі...

Аж ось і вишневі сади. Дерева обвішані разками червоного намиста. Тільки цього року усе інакше. В минулому можна було нарвати повний кошіль, лише пригинаючи рясні гілки, а в цьому році треба лізти на драбину і аж там високо — повно вишень.

Минулого року Наді трапилося полетіти разом із драбиною донизу. То вже цього року господиня саду раз-у-раз пробігала повз нас, щоб переконатися, що Надя не лізе на зрадливу драбину. Алеж винна не драбина, а раптова буря, вітер із громовицями. Отже, цим разом на драбинах сиділи сестри і Шологон із своїми ночуваками... Все таки і ми нарвали вісім кошиків.

Мабуть, до вишневих садів не дуже далеко, бо по третій годині ми вже доїздили до нашого хутора. А там чекали: гості-родина з Торонто. За терплячість, за чекання вони дістали два кошики свіжонарваних вишень. А інших два кошики Антін вивіз на „Ватру" Марусі, бо вона через велику свою родину „голідейників" сама поїхати не змогла.

Справилися ми дуже добре, а головне — понаїдалися досхочу вишень, тих, що відразу з дерева. Найсмачніших!

Ні, з голоду тут не пропадеш! В один кінець Онтаріо поїдеш — Джордіксен Бей — вишень наїсишся. В другий поїдеш — упрешся в озеро Гюрон, там вуджена й усяка інша риба продається, наловлена в тому озері. Яблуками тут так накидаються, що й корови вже не хочуть, а суниці-полуниці вкривають червоним килимом неорані луги... Черемхи минулого року так зародило, що ми з Ганею рвали-рвали... Аж тепер Надя розповідала, яка доля спобігла ті нарвані ягоди. Всі не діждалися, що їх візьмуть у обробку, посниділи, викинуті! Але яка то розкіш була рвати, розгортаючи чобітьми непрохідні хащі, драпати руки-ноги... шукати грибів у молодих соснових посадках...

6

А ще в інший бік поїхали ми — це вже на південь, до Ніяґари. Знов перед очима миготять ліси-проліски, окремі самітні дерева, рештки лісу, озерця, малі містечка, де на вікнах висять такі симпатичні запрошення:

„Злодії! Просимо відвідати, тут вас чекає безкоштовна знімка!"
(„Shoplifters! Come in for a free portret!")

І знову — фарми, фарми.

Котрі фарми обсаджені тополями, обгорнуті в квітнички-садочки та ще й із соняшниками, то так і знай, що там живуть українці. А де стоїть на белебені сирітка-хата без жадної деревини і поруч височаться маєстатичні споруди — горда силосна вежа, могутня стодола та інші майстерні — то там напевно живуть якісь „айриші". Їм чомусь біля хати зелені не треба. Тільки подекуди ці господарські будівлі яскраво (і гарно) вимальовані, так наче просять вибачення за відсутність зеленої окраси навколо садиби. І оце бездерев'я — на місці колись дрімучого лісу?

Але як в'їхали ми в околиці Гамілтону!... Як почали пчихати та витирати сльози на очах, прочищати горло... Ге-ей, це вже не квіти прерії, а індустрія, рафінерія, важка промисловість! Як можуть тут жити люди?

А їдемо ми до одного з найінтересніших мистецьких закладів Канади, до модерної картинної Ґалерії й Музею Мистецтва, присвяченого творчості Василя Курилика, сина цих прерій, українця-мистця.

І ось підїжджаємо до елеґантної півкруглої безвіконної будівлі з височенькою баштою. Здається, що перед нами якийсь середньовічний замок. А назустріч виходять Ольга й Микола Колянківські, цілком сучасні. Входимо в середину і, о, диво! Хоч будівля й безвіконна, а всередині повно ясного сонячного теплого світла. І як це архітект умудрився добитися такого ефекту? Може це йде від стін, лощованої жовтої цегли? Чи ось від цього, замаскованого всередині будинку, величезного на кілька поверхів вікна?

У музеї були відвідувачі. Для них у викладовій залі Оля Колянківська починає показувати фільми про Курилика, а потім і других два... З них один краще запам'ятався: розкопи скитської Товстої могили...

Прилучилися й ми.

А вже після фільмів повели нас Колянківські по залях. Експонати розставлено не накопичено, а з великим смаком. І вже під час оглядин зрозуміла я, чому цей Музей і Ґалерія присвячені Василеві Куриликові, чому його іменем цей Музей названо. А тому, що центром Музею є панорама „Страсті Христові", яка складається із 160 окремих картин і займає кілька заль. Цей феноменальний Василь Курилик, українець, народжений у Канаді, все таки не представлений повністю в цьому музеї. Є тут репродукція збірки, тематично об'єднаної назвою „Український піонер у Канаді".

Крім цієї збірки, є ще такі збірки В. Курилика: „Літо канадського хлопця в прерії" (очевидно, автобіографічна, бо сам Курилик — фармерський син) „Лісоруби", „Північні аборигени Канади", „Канадські поляки", „Торонто", „Канада, її провінції". Ілюстрації до перекладу на англійську казки І. Франка „Лис Микита".

Всі ці праці, включно із панорамою „Страсті Христові", видано окремими монографіями. Всі ці монографії, розуміється, придбав до своєї бібліотеки Антін.

Культурне значення цієї мистецької одиниці, Музею й Ґалерії в м. Ніяґарі, важко переоцінити, хоч її дехто недооцінює. Адже цей музей відвідують екскурсії з усіх кінців Канади. Не тільки з близького Торонто, а з далеких Едмонтону, Вінніпеґу, Саскатуну туристи із ЗСА та й інших країн світу. Крім збірки Курилика, є тут ще інші збірки, наприклад, Миколи Кричевського, інспіратора Ґалерії. Є тут не тільки картини, а й скульптури... Оцінка цього всього багатства не вкладається навіть у астрономічні цифри. Ось хоч би: чого варта тільки ориґінальна половецька баба, що стоїть у подвір'ї музею?

— То ви - мільйонер! — жартуємо з цього приводу.

— Так, ми бідні мільйонери, — жартома погоджуються й Колянківські. Щоб утримати все багатство, потрібні кошти... А ще платити різні асекурації. Зате ж яка відповідальність!

Ми так засиділися в цій мистецькій атмосфері, що й не помітили, як сонце стало на вечірньому прузі. Верталися околицями індустріяльного Гамілтону, знову пчихали й чмихали, а потім наші колеса покотилися по шляхах вже знайомого мені онтарійського „села". Коли повернули до хутору Протон, то в небі вже стояли два сателіти-сторожі — миру й розлитого тут добробуту. Повіяв свіжий вітерець із Півночі і нагадав, що ми не в душному Ню Йорку, а в Канаді, де ранками буває таки дуже холодно, а в серпні можна чекати й заморозків...

7

То який же це степ-прерія, цей багатий край, де природних багатств непочатий край, все пульсує, вібрує, бурлить? І не тільки ж це „велике село", а є тут музеї, і бібліотека, і манастир, і відпочинкова оселя, і люди, що їм ще ніколи так добре не жилося, як тепер...

СОЮЗОВЦІ! ДОБІГАЄ ДО КІНЦЯ РІК 1982 І ТОМУ РАДИМО ВСІМ ЧЛЕНАМ УНСОЮЗУ ВИКОРИСТАТИ СПЕЦІЯЛЬНУ НАГОДУ ПОДВОЇТИ ТЕПЕР В ГРУДНІ СВОЄ ЖИТТЄВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ БЕЗ ЛІКАРСЬКИХ ОГЛЯДИН У ВІЦІ ВІД 0 до 65 РОКУ ЖИТТЯ. ТА АКЦІЯ ТРИВАЄ ЛИШЕ ДО 31-го ГРУДНЯ 1982 РОКУ.

Святкування 40-ліття УПА в Клівленді

Урочисте відзначення 40-их роковин Української Повстанської Армії відбулось у Клівленді, Огайо, 30-го жовтня в залі св. Володимира на Пармі. Свято підготував спеціяльно створений Діловий комітет, що його очолив голова місцевого Відділу ООЧСУ Микола Погляд.

Свято розпочалось внесенням прапорів УПА, ІУД УНА, ОБВУА, ООЧСУ, СУМА і покладенням вінка на символічну могилу. Голова відділу Товариства кол. воїнів УПА Степан Зорій перевів апель. Під час траурної мелодії сурмача представники комбатантських і молодечих організацій зі своїми прапорами віддали салют героїчній УПА. Американський і український гимни проспівав соліст д-р Юрій Оришкевич при фортепіяновому супроводі Степанії Жовнір-Клос.

Зі вступним словом виступив організатор свята, голова Ділового комітету Микола Поглід, який привітав усіх, що зібралися прославити великі роковини УПА, і подякував за присутність духовним отцям обох віровизнань, представникам українських організацій стейту Огайо, американським військовим і світським гостям, старшинам і воїнам УПА. Ми вшановуємо тих, що встали в обороні чести України і проголошеного Акту 30-го червня,—сказав промовець,—висловлюємо вдячність всім героям української національної революції на чолі з Романом Шухевичем і головою проводу ОУН Степаном Бандерою, схиляємо голови перед світлою пам'яттю Головного Отамана Симона Петлюри і основника ОУН Євгена Коновальця. На їхніх могилах ростуть квіти надії, що Україна таки буде вільною. Вічна слава воїнам УПА що встали за волю України.

Тостмайстер д-р Богдан Чепак представив головного промовця, провідного учасника визвольної боротьби, старшину УПА інж. Степана Голяша, який сказ в, що тепер у 40-ліття УПА і 35-ліття великого рейду УПА в Західну Европу, ми переносимось думками в час, коли творилась УПА, що дала силу народов і, показала свою посвяту, любов до народу, погорду до смерти. Слова „Для України жертвуємо свій вік" стали кличем боротьби.

Д-р Б. Чепак прочитав проклямацію посадника Клівленду Джорджа Войновича, а М. Задорецький—проклямацію посадника Парми Джана Петрушки, які проголошували день 30-го жовтня Днем УПА і закликали мешканців своїх міст гідно відзначити роковини УПА. Відчитано уривок з послання Блаженнішого Патріярха Йосифа. На свято наспіли писемні привіти від Архиєпископа- Митрополита Стефана з Філядельфії і Голови ОУН і УДП Ярослава Стецька, а також від Організацій—Братства Колишніх Вояків І Української Дивізії УНА, від уповноваженого на Клівленд Державного Центру Української Народної Республіки в екзилі Мартина Лещука, від Станиці Пласт та від інших національностей.

Відтак тостмайстер представив американських військовиків—полковника Френка Кінга і майора Джозефа Мейснера. Обидва промовці виявили багато знання про боротьбу українського народу за визволення. Полковник Кінг говорив про підступні засоби Москви, якими вона розкладає наївний Захід. Пересічний американець запевнений, що Москва не зробить інвазію на Америку, сказав промовець не розуміючи того, що совєтська пропаганда розкладає її зсередини.

Обидва промовці звернулися до присутніх, що з досвіду знають про небезпеку комунізму, поневолення і винищення їх народу, щоб пригадували світові, що їх чекає те саме, якщо не зрозуміють підступства Москви.

Молитвою, яку провів митрофорний протоієрей о. Степан Ганкевич розпочато гостиннеприйняття. З привітом виступав конгресмен Кларенс Дж. Бровн. Бенкет закінчився молитвою, яку відмовив о. д-р Іван Тилявський.

У мистецькій частині виступали солісти хору „Прометей" з Торонто—Соня Сахно і Віктор Шавель. Виступав також місцевий бандурист Марко Фаріон. Солістка Соня Сахно проспівала „Рідний край" сл. Григорія Чупринки, муз. Остапа Бабикевича, „Коли часом" сл. Івана Франка, муз. Івана Недільського, і „Журавлі" сл. Андрія Малишка Соліст тенор Віктор Щавель проспівав „Як почуєш вночі" сл. Івана Франка, муз. Дениса Січинського, „Вогник" сл. Андрія Малишка, муз. Платона Майбороди і „Засватання" сл. Ю. Ривчинського.

Марко Фаріон виконав на бандурі повстанські пісні—„Марш партизанів", „Я сьогодні від вас від'їжджаю", „Маршують вже повстанці", „Іди від мене". На закінчення Соня Сахно і Віктор Шавель виконали два дуети—„Білі каштани" сл. А. Малишка, і дует Оксани і Андрія з опери „Запорожець за Дунаєм" муз. С. Гулака-Артемовського. Акомпаньювала солістам Стефанія Жовнір-Клос. Добре виконані мистецькі виступи захопили слухачів, що нагороджували виконавців рясними оплесками.

Заля, де відбувалось ювілейне свято, була переповнена. Серед гостей було багато духівництва з обох Церков. Були також численні гості з Лорейну, Акрону, Кентону і Янгставну.

І.Л.

НЕ БУВ НА СВЯТКУВАННЯХ

У „Свободі" ч. 226 з вівтірка, 30-го листопада, у вістці „Відзначили золотий ювілей священства о. С. Кнапа", у другому відступі, де мова про Службу Божу 14-го листопада, поміж присутніми священиками згадано також о. М. Метулинського. У листі до редакції о. М. Метулинський повідомляє, що він ані запрошення не дістав, ані не був присутній на згаданій Службі Божій. — Ред.

Вступайте в члени УНСоюзу!

Соціялістична...

(Закінчення зі стор. 2)

рила тільки східньоєвропейські сателітні країни СССР. Криза у тих країнах тільки посилилася. Кризу викликало також запровадження насильним способом непотрібної великої розміром індустріялізації. Соціялістичні країни і Польща брали у країнах Заходу величезні позички. Але індустрія працювала не на споживача, а на державний плян. Масова продукція не могла конкурувати на світовому ринку із товарами капіталістичних країн Заходу. Виник гострий дефіцит. Нічим було платити за позички. Не було навіть грошей на відсотки за позичене.

Соціялістичні країни Східньої Європи опинились у стані глибокої кризи. Першою вибухла Польща.

Здушення демократичних рухів у соціялістичних країнах враз з Польщею небезпечно відчуває Совєтський Союз. Від становища супердержави Москва не відмовиться. Тому можливі вибухи у Румунії, Болгарії (найбільш вірний сателіт Москви), Мадярщині і навіть розчавленій мініятюрній Чехо-Словаччині. Помітні незадоволення робітників у Східній Німеччині. Насамперед можуть бути вибухи незадоволення економічним занепадом. Це може поширитись і на СССР. Для Андропова спереду тяжкий напружений час — іти протоптаною стежкою інерції Брежнева, чи як і коли почати реформи. КҐБ найкраще знає незавуальовану пропаґандою правду про Совєтський Союз і настрої населення. Командний склад Червоної армії не скриває занепокоєння зброєневою політикою президента Регена.

Реакція совєтської преси на події в Польщі — є істерична. „Литературная Газета" впевняє своїх читачів, що „Солідарність" має намір створити політичну противагу конституційним органам польської держави. „Солідарність" хоче захопити владу у Польщі і навіть створити „дві влади", а після здобуття влади уневажнити Варшавський пакт.

Орган Червоної армії газета „Червона зоря" із справжнім страхом пише, що „Солідарність" допомагає (! НАТО відірвати Польщу від Варшавського пакту.

„Правда" докотилася до справді сантиментальної брехні: „совєтські люди відривають собі від рота скупий (все таки!) кусник хліба і посилають у Варшаву муку, крупу, цукор та інші продукти" У Варшаві тих московських дарів ніхто не бачив. Хібащо потрапили вони до ротів польської номенклятури.

Совєтська преса закликає „не допустити до капітуляції перед ворогами партії. Треба звернути увагу (військовий стан?) на „діяльність ворогів соціялізму".

Без огляду на впровадження військового стану, Москва незадоволена Польщею. Що як і коли зробити і як це зробить Андропов покаже близька будучина. А робити треба.

Польща московський соціялізм добровільно не вибрала. А ось французи демократичним голосуванням покликали до влади соціялістичний уряд на спілку з комуністами. І тепер над Францією висить ґільйотина соціялізму.

Торговельний балянс неґативний. Тільки два роки тому франк коштував 25 американських центів. Ціна франка тепер вже наближається до десяти центів. Соціялістичний уряд викликав у Франції економічний хаос. Уряд заморозив ціни і платні. Побільшення заробітної платні менше як інфляція.

Французи добровільно, вибравши собі соціялістичний уряд, втрачають заможність, а соціялістичний уряд знає тільки одну відповідь — більше контролі. Соціялісти попадають у депресію треба зменшити оборонний бюджет. За 18 місяців своєї влади французькі соціялісти довели перевагу капіталістичної ситеми над соціялістичною.

Комуністичний Китай також купує хліб за кордоном. Так само Альжир після виходу з нього французів.

У царській Росії був також голод у деяких губерніях. Допомога голодним була справою приватної доброчинности. Із губерній де був добрий урожай, хліб вивозили за кордон. Транспорт був дуже поганий, все кінська тяґа.

Цар Олександер III казав: „у мене нема голодних, є тільки жертви неврожаю". Не вмер Данило...

ЗУАДК ЖДЕ НА ВАШУ ПІДТРИМКУ!

Шостого листопада 1982 року відбулися Загальні збори Злученого Українського Американського Допомогового Комітету (ЗУАДК), на яких представники 170-ти організацій, діючих на терені ЗСА, обрали однодушно його керівні органи, в дусі всегромадської єдности, взаємопошани і національної солідарности. У своїх резолюціях Збори гаряче апелюють до української спільноти дати ЗУАДК-ові повну підтримку для здійснення його намічених завдань—допомогти нашим потребуючим братам і сестрам у діяспорі.

А потреби великі і неполегливі:

1. Допомога переслідуваним й ув'язненим українським патріотам в СССР.
2. Допомога потребуючим українцям в Польщі та інших країнах поза залізною завісою.
3. Допомога нашим поселенцям в Південній Америці, особливо в Бразилії, Параґваю, Арґентині та в інших країнах.
4. Допомога українським втікачам, які живуть в переселенчих таборах Австрії, Німеччини, Італії, чекаючи нетерпляче на свій виїзд до країн у вільному світі.
5. Опіка над старшими віком і немічними українцями, які живуть у невідрадних обставинах в ЗСА і потребують від нас негайної допомоги.
6. Правна і матеріяльна допомога українцям, яким закидують різні провини, базовані на фальшивих большевицьких документах.

Все це вимагає великих грошових засобів, якими, однак, ЗУАДКомітет не диспонує і тому звертається до вас, патріотична українська громадо,— допоможіть нам!

Перешліть свою щедру пожертву на допомогу потребуючим братам і сестрам!

Складіть свій щирий дар на „Коляду" для ЗУАДК-у, бо це допомога „Брат—Братові", допомога ближньому.

Прийміть наш дружній привіт і сердечні святочні побажання Христос Родився! Славім Його!

Екзекутива ЗУАДКомітету

Пожертви, які є звільнені від оподаткування, просимо висилати на адресу: United Ukrainian American Relief Committee, 1321 West Lindley Avenue, Philadelphia, Pa., 19141.

З глибоким жалем повідомляємо Родину, Приятелів і Знайомих, що в дні 15-го грудня 1982 року відійшла у Вічність на 86-му році життя

наша Найдорожча й Незабутня

бл. п.

ОЛЬГА ЯРОСЛАВА ШИПАЙЛО

народжена ДЕ ДАШИНИЧ КУЛЬЧИЦЬКА

ПАНАХИДА буде відправлена в п'ятницю, 17-го грудня 1982 року, в годині 8-ій вечора, в похоронному заведенні Cardinal Funeral Home при 92 Annette St., Toronto, Ont., Canada.

ПОХОРОН — в суботу, 18-го грудня 1982 року, в год. 8-ій ранку з того ж похоронного заведення, а після СЛУЖБИ БОЖОЇ в год. 8:30 в церкві св. Миколая при 770 Queens Street, West на цвинтар Проспект.

В глибокому смутку:

сестра — КЛИМЕНТИНА КУЛЬЧИЦЬКА
дочка — ОЛЕКСАНДРА ТАРНАВСЬКА з чоловіком ОМЕЛЯНОМ
син — ЕВГЕН ШИПАЙЛО з дружиною ВОЛОДИМИРОЮ
внуки:
МАРІЯ ТАРНАВСЬКА
ЮРІЙ ТАРНАВСЬКИЙ з дружиною УЛЯНОЮ й правнуком ЛЕВЧИКОМ
ЮРІЙ ШИПАЙЛО
РОМАН ШИПАЙЛО з дружиною ШЕРІ
ОЛЕСЬ ШИПАЙЛО
сестрінниці:
ІВАННА ЛИСИНЕЦЬКА з чоловіком ОРЕСТОМ і рідною
ОЛЯ й МАРТА з рідною в Україні
сестрінки:
БОГДАН ШАРКО з дружиною ГЕЛЬҐОЮ і донею
МИРОСЛАВ ШАРКО
ЯРОСЛАВ ШАРКО
племінники:
СТЕФАН БЕРЕЗОВСЬКИЙ з дружиною МАНДОЮ і рідною
РОМАН БЕРЕЗОВСЬКИЙ з дружиною НАТАЛКОЮ і рідною
Рідня в ЗСА, Канаді й Европі

Замість квітів на могилу Покійної, проситься складати пожертви на Патріярший Фонд.

До
ВШ Членів УНС - Передплатників „Свободи"

Грудень, 1982

Вельмишановні Члени - Передплатники!

Делеґати 30-ої Конвенції УНСоюзу схвалили підвищити ціну передплати „Свободи" для членів УНСоюзу із $7.80 на $15.00 річно, беручи під увагу значно збільшені видатки Видавництва на поштові оплати, газетний папір та інші кошти.

Схвалена 30-ою Конвенцією підвишка передплати входить в силу від 1-го січня 1983 року, або від чергової дати платности квартальних, піврічних чи річних вкладок. Значить, Ваші вкладки, які включають передплату „Свободи", платні від 1-го січня 1983 року, або від чергової дати платности на квартальних, піврічних чи річних ставках після 1-го січня 1983 року, будуть збільшені на $7.20 у річному відношенні; $3.60 піврічно, $1.80 квартально та 60 центів місячно.

Така сама підвишка передплати "Свободи" зобов'язує і всіх тих членів УНС, які платять цю передплату окремо від своїх вкладок, висилаючи їх прямо до адміністрації „Свободи".

ГОЛОВНА КАНЦЕЛЯРІЯ УНС

Нові ціни передплати для членів:
$15.00 річно, $7.50 піврічно, $3.75 квартально, $1.25 місячно.

Конференція у Каліфорнійському університеті розглядала націоналізм і релігію в Україні

Лос Анджелес (Н.Н.)—В кінцевих днях жовтня 29-го і 30-го, на двох кампусах Каліфорнійського університету в Лос Анджелес—Санта Барбара відбулася дводенна наукова конференція, присвячена питанням релігії і націоналізму в країнах Східнього бльоку під комунізмом. Організатором конференції був Осередок Російських і Східньоевропейських студій Каліфорнійського ініверситету при видатній допомозі Корпорації Ранд.

Молодий професор цього університету П.Рамет, знавець югославської проблематики і непогано ознайомлений з українським питанням у СССР, вклав багато праці у підготовку цієї конференції, на яку зібрав з десяток фахівців різних країн. Сам він приготовив дві доповіді—загальну, порівняльну та про Югославію.

Серед доповідачів слід відзначити професора політичних наук А. Корбонсько го, Дж. Крішлова, що говорив про Іслям в Середній Азії, проф. Д.Поспєловсько го „Неославофільство і релігійне відродження в Совєтській Росії", проф. В. Хрипінського „Польській католицизм", д-р С. Райкіна „Націоналізм в Болгарській Церкві"; проф. Т. Ґілбе рга „Релігія і націоналізм в Румунії"; проф. З. Ірвіна „Мусулмани на Балканах", Були ще доповіді про словацький і угорський націоналізм та релігію.

Доповідь на тему „Релігія і націоналізм в Україні" виголосив проф. університе ту Лойолі в Чикаґо В. Маркусь, який тепер перебуває в Парижі і працює в редакції Англомовної Енциклопедії Українознавства.

Проф. Маркусь з'ясував історичне тло українського руху і ролю, що в ньому віді грали традиційні українські Церкви—Православна і Греко-Католицька (уніятська). Доповідач представив ролю останньої у національному відродженні західніх українців в XIX і XX століть, а також оцінив зусилля українізації Православної Церкви в Україні, особливо у формі автокефалії.

Основну частину доповіді присвятив проф. Маркусь релігії під комунізмом, особливо після Другої світової війни. В цьому відношенні він проаналізував політику совєтського уряду щодо українців католиків і як головний мотив ліквідації їх Церк ви визначив антинаціональну політику уряду СССР в Україні. Він підкреслив інструментальну ролю в цьому російської Православної Церкви. Боротьбу і пропаґанду в УССР проти автокефа лії й уніятства доповідач окреслив як політичну кампанію проти українського національного характеру цих Церков в Україні і діяспорі. Було представлено також релігійне питання, як його розглядає новітній рух опору в Україні. Між правозахисниками, оборонцями насамперед національних прав та оборонцями релігійних прав в Україні, існує світоглядова і дійова спільність в Україні.

Доповідь викликала цікаву дискусію і коментарі. Всі доповіді цієї конференції будуть опубліковані в окремому збірнику Видавництвом Дюк університету.

Проф. д-р Теодор Мацьків відзначений грамотою за наукову працю

Стейтовий університет в Акроні, Огайо, нараховує тепер 26,569 студентів, багато з них із 36-ох інших стейтів і 60-ти різних держав світу. З кожним роком число їх зростає. Це є доказом того, що університет у своїй програмі має важливі ділянки студій і високий поземнавчання.

Серед тисячі викладачів, професорів цього унівирситету, викладає, мабуть, єдиний українець проф. д-р Теодор Мацьків, визначний науковець, історик, славіст і суспільно-громадський діяч.

Народився він у травні 1918 року в Струтині, Західня Україна, де закінчив народну школу. Іспит зрілости склав у українській Академічній Гімназії у Львові. Після війни працював в УНРРА. Потім продовжував і закінчив студії з відзначенням кум лавде в 1950 році докторатом з історії та славістики в університеті в Франкфурті. Продовжував свої студії в Сітон Голл університеті та в Гарварді.

Одержав після-докторську дослідчу стипендію в 1959 році в Ейльському університеті. Влітку 1962 року взяв участь у міжнародному літньому Семінарі британської культури в Оксфордському університеті.

Д-р Мацьків був у факультеті, як візитуючий професор в „Maria Hill" Collegium in Schwyz -Швайцарія; професором і головою історичного відділу в Лейн коледжі, викладав в коледжі Албертус Маґнус, в Сітон Голл університеті, в Ровдайлендському університеті, а від 1962 року є професором слов'янських мов і східньоевропейської історії в університеті Акрону. В 1972 році призначений директором совєтознавчих студій, що їх він був ініціятором, його програму затвердила унівеситетська адміністрація. Проф. Мацьків є постійним опікуном Слов'янського-Клюбу, він член наукових установ, американських і українських, НТШ, УВАН, Українського Історичного Товариства, членом редакційної колеґії „Українського Історика", Українських Професорів тощо.

Проф. Мацьків—автор історичних праць з історії Козаччини, між ними, англійською мовою „Князь Мазепа—Гетьман України, в тогочасних англійських публікаціях 1687—1709", що їх видав Український Публістично-Науковий Інститут у Чикаґо в 1967 році.

В 1973 році він одержав університетську стипендію для дальших дослідів східньоевропейської історії в Державному Архіві в Лондоні, але досліджував також англійські джерела до історії Української Військової Республіки (Гетьманщина 1649—1764).

Науково-історичні праці проф. Теодора Мацьківа опубліковані в історичних журналах, чужих і своїх, в Анналах Української Академії, „Imperial Envoy to Hetman Khmelnytsky in 1657" Vol XII—1069—1972, No. 1—2 (33—34)

У друку „Кент Стейт Юніверситі Прес" є тепер чергова історична праця проф. Мацькова під заголовком „Англійські звідомлення про Мазепу 1687—1709" (англійська преса, мемуари і звіти англійських дипломатів з Москви, Данцінгу, шведської головної квартири, з Гамбургу і з Відня), видання Українського Історичного Товариства. Шкода, що його цінну статтю „З пожовклих листків Академічної Гімназії у Львові" зі щоденника „Америка", ч. 176—179, 1968, не поміщено в „Ювілейній Кнізі Української Академічної Гімназії у Львові", Філ. 1978- Мюнхен, або в книжці д-ра Романа Кухара (абс. УАГ з 1938 р.) „До блакитних верщин"- Українського Видавництва в Лондоні, 1981 рік.

Проф. Мацьків присвячував свій час і труд на суспільно-громадську діяльність в українській громаді і парафії в Акроні. Він вчив дітей історію України в суботній парафіяльній школі УКЦ. У програмі вечірніх курсів започаткував в університеті в 1963 році курс істрорії України, який успішно вів до 1968 року. На національних святах (Листопадових, Української Державности. святах Т.Шевченка) виголошував змістовні доповіді на запрошення української громади в Акроні. 23-го січня 1966 року проф. Мацьків дав згоду на вибір голови Відділу УККА в Акроні.

На його запрошення у програмі свята в честь Т.Шевченка 27-го березня 1966 року головну доповідь виголосив інж. Михайло Комічак, директор української радіової програми в Піттсбурзі, а його дружина чарувала слухачів сольоспівом українських пісень.

У січні 1967 року, в 49-ліття проголошення Української Державности, вперше в історії української акронської громади, в залі університетського театру величаво відсвяткувано це свято при участі хору „Дніпро" під диригентурою Євгена Садовського з Клівленду. В програмі свята відчитано спеціяльну проклямацію, видану посадником міста Дж. С. Баллардом

Заходами проф. Мацькова 50-літній Ювілей Української Державности знову в 1968 році відсвятковано в університеті, при участі хору „Дніпро", відчитано проклямації губернатора стейту Огайо Я.А.Рґоде і посадника міста Акрону Дж. С. Балларда.

У програмі Листопадового Свята 5-го листопада 1972 року між іншими точками програми, доповідь „Про I листопад 1918 року" виголосив довголітній конґресмен з Огайо Дж. Сайберлінґ.

Заходами Громадського Виховного Університету з директором Совєтознавчих Студій проф. Мацьковим 5-го травня 1974 року у великій залі університету виступив успішно хор „Дніпро".

У днях від 19-го до 21-го квітня 1974 року Міжнаціональний Студентський Клюб зі студентами совєтознавства влаштували „Міжнаціональний тиждень", в якому 19-го квітня доповідь про „Нові напрями в східньоевропейській літературі" виголосив запрошений проф. Мацьковим д-р Григорій Грабович з Гарварду. 20-го квітня програму привячено проф. Мацькову з доповідями і відзначенням заслуженого професора і опікуна Клюбу спеціяльною грамотою.

В дні 27-го серпня 1979 року на запрошення Громадсько-Виховного Університету з ініціятиви проф. Мацькова доповідь про „Національні проблеми в СССР" виголосив для студентів університету Валентин Мороз.

В дні 20-го жовтня ц.р. Асоціяція Алюмнів Акронського університету в спеціяльній своїй програмі вшанувала проф. Теодора Мацькова грамотою за заслужену 20-літню наукову працю в університеті, яку особисто вручив йому президент університету д-р Ґуззетта. Проф. Мацьків плянує у своє 65-ліття стати емеритом. Шкода, що досі не буде кому в Акронському університеті освідомлювати студентів, що Україна—це не Росія, а українці—це не росіяни.

Л.В.

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

АЛЕКСАНДЕР ПЕТРИШИН член УНС Відд. 361 Т-ва „Дністер" в Ню Йорку, Н.Й., помер 16-го жовтня 1982 р. на 87-му році життя. Нар. 9-го травня 1895 року в селі Помонятин, пов. Рогатин Зах. Україна. Членом УНС став 1946 року. Залишив у смутку дружину Софію, сина Володимира, невістку Гелен і 4-ох внуків. Похорон відбувся 18-го жовтня 1982 р. на цвинтарі Флашінгу в Квінсі, Н.Й.

Вічна Йому Пам'ять!
С.Чума, секр.